

Takový byl Folkový lok

Napsal uživatel Petr Sedláček
Středa, 17 Červenec 2002 01:00

V krásném prostředí loveckého zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou proběhl o minulém víkendu (13.-14. července 2002) další ročník tradičního festivalu **Folkový Lok**. Festival organizuje známá pražská skupina Folklok, hlavní duší celé akce je pak Petr Bohuslav.

Folkový Lok je zajímavý festival. Není to akce, na kterou by chodily tisícovky diváků, a ani jí nechce být. Zaplať ovšem Pámbu. Díky tomu se totiž v Hluboké dosyta nabažíte toho, co mnoha "mamutím" festivalům schází: úžasné atmosféry. Ale nepředbíhejme.

Festival v sobotu dopoledne odstartovala pražská skupina **Naspěch**. Hrají pohodovou, příjemnou muziku. Zpěvačka Hanka je vokálně jednoznačně nejzajímavější - jako jediná dokáže dát písničkám patřičný výraz. Následující uskupení

Kekitovo bratři

se poprvé sešli v předvečer festivalu - a bylo to poznat. Zajímavé bylo, že obě skupiny si pro diváky připravily stejnou převzatou píseň - Já s Tebou žít nebudu od skupiny Nerez. V obou případech to byla odvážná volba.

Františkovo sestry

(název má kořeny v křestním jménem kytaristy, jakkoli je kapela prosta jakýchkoli příbuzenských pout) diváky potěšily pěkně zvládnutými vokály tří zpěvaček. František dokázal, že je kromě slušného kytaristy i velmi dobrým hráčem na dobro. A protože ani basák nezůstal pozadu, výsledkem byla barevné, dynamické vystoupení.

Následovalo hodinové vystoupení deště. Jak napovídá malé počáteční písmeno, nešlo o uskupení hudební, ale bohužel přírodní kapalné. Bohužel to nebylo naposledy.

Odpolední program začal konferenciér (mimochodem výborný konferenciér) poeticky recitací básně od Kainara. Toho se mimochodem držel celý večer - i díky tomu to byl festival "jedna báseň". Prvním odpoledním účinkujícím byla pražská kapela **Mrakoplaš**. Dynamická, výrazově bohatá hudba. Hráli folk-rockové i bluesové skladby a byla opravdu radost je poslouchat. Mrakoplaš tvoří hudebně vyzrálí, hraví muzikanti, což se příjemně odráží na lehkosti, s níž pouští své písně do světa. Mimochodem, bubeník Mrakoplaše byl půjčený od Folkloku a málokdo by poznal, že za sebou měli jednu jedinou společnou zkoušku. Klobouk dolů. Po Mrakoplaši přišel jediný sobotní písničkář - sám moderátor

Pepa Štross

. Jeho vystoupení bylo jemné, poetické, ale přitom mělo spád. Pepovi prostě každou písničku věříte, navíc vás mezi jednotlivými písničkami zaručeně pobaví. Je na něm vidět, že je to ostřílený muzikant. A píseň, zazpívaná s doprovodem Jardy Matějů na trubku (služenou

samozřejmě z dlaní) byla opravdovým zážitkem.

Folklok

, který Pepu vystřídal, zahrál tradičně dobře, za což se mu dostalo zasloužených ovací publika. Folklok má svou nezaměnitelnou tvář (i díky občasným neodolatelným břišním tancům Petra Bohuslava) - aby ne, když ho tvoří zkušení muzikanti, ze kterých navíc vyzařuje úžasná pohoda a radost z hraní. Tenhle pocit je navíc díky tomu jednotícím prvkem celého festivalu.

Bokomara

hrála poprvé bez Šany, zato s kytaristou a mandolinistou Radkem Maříkem. Při vší úctě k Bokomaře to přece jen bylo slyšet, ale i tak diváci rozhodně zklamaní nebyli. Další bonbónek na sebe nedal dlouho čekat:

Jarda Matějů

a jeho

Trojplošník

. Že se jedná o velmi vyvážené, melodické trio, mne samozřejmě nepřekvapilo. Nicméně Jarda Matějů, stejně jako spousta dalších muzikantů, si mne získal něčím úplně jiným: Po svém vystoupení neodjel. To je vůbec další specifikum Folkového Loku: nepatří do kategorie festivalů "přijedou-zahrají-odjedou". Jedná se totiž výhradně o přátele Petra Bohuslava, takže tenhle festival je pro ně jedinečnou příležitostí sejít se a popovídat si. Řekl bych, že právě v tom spočívá jedinečná atmosféra festivalu.

Přišel déšť. Znovu si troufnu říci - zaplať Pámbu. Ono to totiž paradoxně pomohlo. Zlatý hřeb večera, skupina **Asonance**, se totiž přesunula do slavnostního sálu zámku, a tam se děly věci. Psát o kvalitách skupiny by bylo nošením dříví do lesa. O atmosféře večera vypoví nejpřesvědčivěji tohle: 6 předavků?

Neděle dopoledne začala namodro. Role konferenciéra se ujal Petr Bohuslav. Bluegrassová skupina **Burizon**, první vystupující, přijela z Prahy. Burizoni jsou velmi dobří instrumentalisté i zpěváci, takže jejich vystoupení mělo náboj. Další vystupující, **Peter, Paul and Mary Revival band**

, pohladil duše a uši přítomných velmi dobře zvládnutými skladbami svých vzorů. Máte-li rádi písně Peter, Paul and Mary, potěší tahle kapela i vás. Následovalo vystoupení písničkářů. Prvním z nich byl

Petr Sedláček

, čili já. Své vystoupení hodnotit pochopitelně nebudu, takže vám rovnou něco povím o

Martině Trchové

. Vystupovala společně s vynikající flétnistkou

Karolínou Skalníkovou

(hraje také v Sekvoji, ale i v Hudbě Praha). Martina hraje jemné, něžné věci a spolupráce s Karolínou dodává jejím písním potřebnou lehkost a barvu. Duo

Žamboši

, které Martinu s Karolínou vystřídal, je mnohými pasováno na letošní písničkářský objev. Honza je vynikající kytarista. Jeho hudební projev je inspirovaný jazzem a zpěvačka Stáňa jej

Takový byl Folkový lok

Napsal uživatel Petr Sedláček
Středa, 17 Červenec 2002 01:00

velmi dobře doplňuje. Písně mají švih, vtip a i z textařského hlediska jsou nadprůměrné. Nenechte si ujít. Zmiňovaná atmosféra festivalu zúčastněné písničkáře vyprovokovala k nečekaným vzájemným hostováním a žertům, na což doplatila Martina Trchová, která měla co dělat, aby jednu ze svých písní vůbec kvůli smíchu dohrála do konce. Byla to vážně sranda. Dopolední program završila skupina

Lavina

, letošní vítěz Folkového kvítku. Moc folku si ovšem při vystoupení Laviny neužijete. Nejste-li však ortodoxními vyznavači akustické hudby, byla by škoda nechat se její vystoupení ujít. Při poslechu vás totiž vážně strhne lavina dobré, byť na folkové poměry tvrdší muziky. Vzhledem ke značné zálibě pana zvukaře v basových tónech to bylo místy na úkor srozumitelnosti, což ovšem není chyba účinkujících. Instrumentální lehkost kapely s věkovým průměrem 16 let (a to ještě jenom kvůli tomu, že je basákovi osmnáct?) je úctyhodná.

Odpolední program zahájili jindřichohradečtí **Jen tak tak**. Hudebně byli tradičně výborní, drobné rozpaky vzbudila pouze zpěvačka, které v neděli evidentně nebyla ve formě. Její taneční vystoupení však rozhodně vzbudilo pozornost publika. Jinak ale z vystoupení Jen tak taků sálala pohoda a radost. Konec konců - nepamatuji se, že by tomu kdy bylo jinak. Na naseznou laťku úspěšně navázali svými pěknými kytarovými aranžemi litvínovští

Stránici

. Příjemným oživením byl

Meky Band

- imitace Miro Žbirky byly velmi, velmi věrné a publikem nadšeně přijímané. Po

Peter, Paul and Mary Revival Band

, kteří hráli i odpoledne, se divákům znovu představil

Folklok

, kterému to hrálo ještě lépe než v sobotu. Další potěšení následovalo:

Vojta Zícha a Druhá míza

. Jakékoli sáhodlouhé vypravování by bylo plýtváním času, takže jednoduše - skvělé, skvělé, skvělé. Kdo Vojtu Zíchu znáte, víte, o čem mluvím, a kdo ne, vřele doporučuji to napravit. Neméně skvělá byla pak

Bílá nemoc

. Věřte nebo ne, muzikanti Bílé nemoci obětovali svou dovolenou, aby na Hlubokou přijeli zahrát. Dobře udělali, protože sklídili zasloužený aplaus diváků sedících i tančících. Byli opravdu výborní. Festival zakončila téměř domácí kapela

Weekend

.

Půvabné prostředí loveckého záměčku, entuziasmus pořadatelů a atmosféra festivalu vytváří jedinečnou kombinaci, kterou si příští rok rozhodně nenechte ujít.